

Az autizmusra irányuló témaválasztásom legfőbb oka személyes érintettségemből, illetve a köznevelés jelenleg aktuális ügyéből adódik.

Pályamunkámban kifejtem az autizmus spektrum zavar fogalmát, tüneteit, bizonyított és lehetséges okait, a diagnosztizálás útját, a fejlesztési lehetőségeket, a sajátos nevelési igény által fontos oktatási előírásokat. Az érintetteket segítő néhány magyarországi szövetséget és alapítványt is bemutatok. Kutatómunkám részét képezi a kérdőívek kiértékelése és egy gyógypedagógussal folytatott interjú is. Továbbá fejlesztő foglalkozások megvalósításával próbálom megérteni és erősíteni az autizmus megközelítését. A záró részt autista személyektől származó gondolatok, összegzés, köszönetnyilvánítás, felhasznált irodalmi jegyzék és mellékletek alkotják.

Hipotéziseim kutatásom megkezdésekor a következők voltak:

- a legtöbben tájékozatlanok az autista gyermekeket zavaró, kiborulást okozó tényezőivel kapcsolatban
- a többség egyfajta előítélettel rendelkezik - főként a tájékozatlanságból adódóan - az autistákkal szemben
- a szegregált intézménytípus negatív képként jelenik meg társadalmi szinten
- a legtöbben nincsenek tisztában azzal, hogy az autizmussal érintettek jelentős része
 - a diagnózisuk mellett - milyen kimagasló szintű gondolkodásmóddal, tehetséggel rendelkezhetnek

Az általam használt módszerek - kérdőívek és interjú - alátámasztják a fent felsorolt első három hipotézisem. Ugyanakkor a kérdőív cáfolja azon kijelentésem, miszerint a legtöbben nincsenek tisztában azzal, hogy az autizmussal érintettek jelentős része - a diagnózisuk mellett - milyen kimagasló szintű gondolkodásmóddal, tehetséggel rendelkezhetnek. Ezzel szemben az interjú alátámasztja ezen tényállás valószínűségét.

Úgy vélem, hogy a tájékozatlanság, előítélet mögött az ismerethiány, a kommunikációban és a viselkedésben megnyilvánuló eltérések, a sztereotípiák állnak. Emellett sokan félnek az ismeretlentől, így tartanak attól, ami nem a társadalmi normával egyező. Ezek a negatív impressziók csökkenthetők oktatással, érzékenyítéssel, pozitív példák bemutatásával és személyes találkozásokkal.

A kutatásom alatt szerzett tapasztalatok alapján úgy vélem, az egyik legnagyobb eredményem az, hogy a fejlesztő foglalkozások során egy autizmussal érintett diáknak élményközpontú foglalkozásokat tudtam tartani. Továbbá úgy gondolom, hogy fejlesztettem az adatelemzési képességeimet, valamint a szakmai kommunikáció terén is jelentős fejlődést értem el.